Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1080/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.854/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A jogi képviselővel (Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, dr. Biczi Tamás ügyvéd) eljáró gazdasági társaság indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdéseinek sérelmét állítva alkotmányjogi panaszban kezdeményezte a Kúria Kfv.IV.37.854/2025/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.178/2025/7. számú ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó a megjelölt alapjogok megsértésére hivatkozással kérte továbbá a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága SZTFH-BANYASZ/10930-4/2024. számú határozata alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését.

[2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy – a rendelkezésre álló iratok alapján – az alábbiakban összegezhető.

[3] 2.1. Az indítványozó 2017. május 27. napjától a „[…]” védnevű bányatelek bányászati jogosultja. A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága 2024. november 8. napján meghozott SZTFH-BANYASZ/10930-4/2024. számú határozatával – több korábbi azonos tárgyban hozott és visszavont határozata után – a bányatelken lévő bánya bezárását, tájrendezés elvégzését rendelte el és az indítványozót a bányászati jog törlésének terhével bányabezárási és tájrendezési műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelem benyújtására kötelezte. Indokolása szerint az indítványozó a bányászati jog jogosultjaként történt nyilvántartásba vétele óta kitermelést nem végzett és nem rendelkezett jóváhagyott műszaki üzemi tervvel, ezért a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) alapján bányászati tevékenységet

jogszerűen nem folytathatott. Mivel a bányatelken a kitermelés szünetelése elérte a hat évet, ezért rendelte el a bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését.

[4] 2.2. Az indítványozó keresettel fordult a bírósághoz. A Fővárosi Törvényszék a keresetet a 106.K.700.178/2025/7. számú ítéletével elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint az ügyben nem volt vitatott, hogy a bányatelken a kitermelés 2014. június 30. napjáig engedéllyel szünetelt, majd ezt követően sem történt kitermelés. A Bt. vonatkozó szabályozása értelmében ilyen esetekben nincs mérlegelés a bánya bezárása és a tájrendezés előírása kérdésében, a vizsgálat tárgyát csupán az képezte, hogy a bányatelken fennálló bányaüzemben a kitermelés – engedéllyel vagy engedély nélkül – hat évet meghaladóan szünetelt-e. Az indítványozónak bányavállalkozóként tisztában kellett lennie azzal, hogy engedélyezett műszaki üzemi terv nélkül nem végezhetett kitermelést. A törvényszék kiemelte, az indítványozó az eljárásban nem igazolt kieső időtartamot, az önhiba hiányára pedig alaptalanul hivatkozott, mert nem tett lépést annak érdekében, hogy rendelkezzen műszaki üzemi tervvel. Egyebekben a szüneteltetést folyamatában kellett vizsgálni, melynek időtartamába a jogelőd bányavállalkozó általi szüneteltetés is beletartozik, az indítványozó a jogátruházás folytán valamennyi jog és kötelezettség alanyává vált.

[5] 2.3. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához az ítélet hatályon kívül helyezését kérve. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását – a befogadás feltételeinek hiányában – a Kfv.IV.37.854/2025/2. számú végzésében megtagadta. Indokolásában kifejtette, hogy a befogadás tárgyában hozott döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához viszont önmagában nem volt elégséges, hogy az indítványozó a jogerős ítéletben foglaltakkal nem értett egyet, azt téves jogértelmezésen nyugvónak tartotta. A Kúria a döntése elvi tartalmaként azt rögzítette, hogy önmagában az, hogy a felperes a jogerős ítéletben megállapítottakkal nem ért egyet, az abban foglaltakat vitatja, nem ad alapot a felülvizsgálati kérelemnek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján történő befogadására.

[6] 3. A hiánypótlási felhívásra kiegészített indítvány értelmében az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjoga sérült a kifogásolt eljárások során az ügy érdemére kiható azon állított eljárási jogsértések miatt, miszerint a hatóság és később a bíróságok nem vizsgálták és nem objektíven, hanem hátrányosan értékelték az indítványozó mulasztásának (önhiba vagy önhibán kívüli) jellegét. Az indítványozó önhibájának hiánya esetén ugyanis a bányabezárás előírásának jogalapja, vagyis a Bt. 30. § (5) bekezdése szerinti feltétel –

azaz a hat éves szüneteltetés – nem áll fenn, így jogszerűen nem hozhatták volna meg a bánya bezárására és tájrendezés végzésére kötelező határozatokat. Ugyancsak a tisztességes bírósághoz való alkotmányos jog sérelmének értékelte az indítványozó, hogy megítélése szerint a Kúria nem indokolta kellően a felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadását.

[7] Az indítványozó a felhívott alkotmányos rendelkezésekkel kapcsolatban hivatkozott az Alkotmánybíróság több határozatára.

[8] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[9] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:

[10] Az indítványozó által 2026. február 2. napján kézhez vett kúriai végzés ellen 2026. március 2. napján a bírósághoz elektronikus úton benyújtott alkotmányjogi panasz, valamint a 2026. április 21. napján átvett hiánypótlási felhívásra 2026. május 21. napján postai úton előterjesztett kiegészített indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.

[11] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.

[12] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt.

[13] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való alkotmányos alapjogait sértik a hozott határozatok), *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket (a Kúria Kfv.IV.37.854/2025/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.178/2025/7. számú ítélete); az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII: cikk (1)

bekezdései]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.

[14] 4.2. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}.

[15] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az ügyében hozott törvényszéki ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntés(eke)t, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. A Kúriának a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül.

[16] Minderre tekintettel jelen eljárásban a Kúria végzése és azon keresztül a jogerős döntés állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható volt {lásd: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [30]}.

[17] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy a – törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

[18] Az Alkotmánybíróság a beadvány alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban azokat, a bírósági eljárások során már megfogalmazott érveit és kifogásait ismételte meg, melyeket az eljáró bíróságok már elbíráltak és döntésüket részletesen megindokolták. Az indítványozó beadványa tartalmát tekintve a tényállás megállapítására, bírói mérlegelési és jogalkalmazási kérdésekre irányult, az azokkal való egyet nem értését fejezte ki.

[19] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Ugyancsak a rendes bíróságok, adott esetben a Kúria feladata a jogszabályok önálló, a konkrét tényállásra vonatkoztatott értelmezése {lásd: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta

szuperbíróságként, újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[20] Az „Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon" {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szakjogi, ekként az Alkotmánybíróság hatáskörébe nem tartozó alkotmányossági kérdésnek tekinti többek között a törvények értelmezését és alkalmazását is. Az Alkotmánybíróság szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására" {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja, hogy a pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt érdemben nem vizsgálja {lásd: 1394/2026. (IX. 25.) AB végzés, Indokolás [34]}.

[21] Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság jelen ügyben az indítványban foglaltakat a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek, és úgy ítélte meg, hogy a beadványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát indokolná.

[22] 5. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 24.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró